

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **CD Consulting s.r.o.**, K červenému dvoru 3269/25a, Praha 3, Česká republika, IČO: 264 29 705, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Gröslingova č. 4, IČO: 36 864 421, proti žalovanému **G. G.**, bývajúcemu naposledy R., zastúpeného opatrovníkom JUDr. Ľubomírom Ďuričekom, vyšším súdnym úradníkom Okresného súdu Rožňava, **o zaplatenie 708,00 Eur istiny s prísl.** (plnenia zo zmenky), za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného **Spolok právnej ochrany spotrebiteľa (SPOS)**, so sídlom Čajakova 1, 040 01 Košice, IČO: 42 244 552, zastúpeného JUDr. Jánom Dorkinom, advokátom so sídlom Rožňava, Námestie baníkov 33, vedenej na Okresnom súde Rožňava pod sp. zn. 9 C 336/2013, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 18. novembra 2014 sp. zn. 5 Co 322/2014, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalovanému a vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného voči žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Rožňava (súd prvého stupňa) uznesením z 18. februára 2014 č. k. 9 C 336/2013-61 rozhodol tak, že pripustil vstup Spolku právnej ochrany spotrebiteľa (SPOS) so sídlom Čajakova 1, 040 01 Košice, IČO: 42 244 552, do konania ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaného. V odôvodnení uznesenia opierajúc sa o čl. 19 Nariadenia Európskeho parlamentu a rady (ES) č. 861/2007 (ďalej aj „nariadenie č. 861/2007“) a § 93 ods. 1 až 4 Občianskeho súdneho poriadku č. 99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej

aj „O.s.p.“), uviedol, že námietky žalobcu považoval za nedôvodné, nakoľko aj v európskom konaní vo veciach s nízkou hodnotou sporu môže vystupovať vedľajší účastník, nakoľko Nariadenie č. 861/2007 vedľajšieho účastníka nevyklučuje a podľa Občianskeho súdneho poriadku, ktorý je rozhodným procesným právom na území Slovenskej republiky, je vedľajšie účastníctvo možné. Navyše konštatoval, že aj keď je uplatnený nárok z titulu zmenky, táto bola vystavená ako zabezpečovacia zmenka k spotrebiteľskej zmluve o úvere, ktorú uzavrel predchodca žalobcu a žalovaný, a teda nároky žalobcu budú posudzované aj z titulu ochrany spotrebiteľa, pričom vedľajší účastník je občianskym združením, ktoré sa zaoberá ochranou spotrebiteľa, a preto bolo potrebné pripustiť vstup vedľajšieho účastníka na strane žalovaného.

Krajský súd v Košiciach (odvolací súd) na odvolanie žalobcu uznesením z 18. novembra 2014 sp. zn. 5 Co 322/2014 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa v zmysle § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. ako vecne správne potvrdil, keď sa v celom rozsahu stotožnil aj s jeho odôvodnením.

Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie. Namietal, že mu odvolací súd svojím postupom odňal možnosť konať pred súdom (dovolací dôvod podľa § 237 písm. f/ O.s.p.), nesúhlasil s jeho rozhodnutím a odôvodnením, pretože cieľom nariadenia č. 861/2007 je zjednodušenie a zrýchlenie konania vo veciach s nízkou hodnotou sporu a zároveň zníženie nákladov na takéto konanie a vnútroštátne procesné predpisy treba vykladať subsidiárne, pričom pripustenie vedľajšieho účastníka do konania má opačné následky (predlžuje sa súdne konanie, zvyšujú sa náklady), čo je v rozpore s cieľom nariadenia. Ak súd rozhoduje o pripustení vedľajšieho účastníka do konania podľa § 93 O.s.p., mal by takýto návrh zamietnuť s odkazom na teleologický výklad nariadenia a jeho znenie, ktoré nepozná inštitút vedľajšieho účastníka, keď vzhľadom na cieľ nariadenia absencia tohto inštitútu neznamená subsidiárnu možnosť jeho použitia v zmysle čl. 19 nariadenia, ale práve jeho vylúčenie. Poukázal, že obdobný konflikt riešil Súdny dvor Európskej únie vo veci C-470/12. Na základe uvedeného žiadal, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie o odvolaní. Uplatnil si trovy dovolacieho konania vo výške 143,62 Eur, ktoré špecifikoval.

Žalovaný a vedľajší účastník k doručenému dovolaniu vyjadrenie nepodalí.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr to, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Podľa § 236 ods. 1 O.s.p., dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V predmetnej veci odvolací súd rozhodol uznesením. Podľa ustanovenia § 239 ods. 1 O.s.p. dovolanie je tiež prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu ak a/ odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b/ odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdneho dvoru Európskych spoločností (§ 109 ods. 1 písm. c/) na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/.

Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o priznaní (nepriznaní) účinkov cudziemu rozhodnutiu na území Slovenskej republiky.

Podľa doslovného znenia § 239 ods. 3 O.s.p. ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, súdnych poplatkoch, oslobodení od súdnych poplatkov, prerušení alebo neprerušení konania, poriadkovej pokute, o znalcovskom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákomom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

V danej veci uznesenie odvolacieho súdu nevykazuje znaky uznesenia uvedeného v § 239 ods. 1, 2 O.s.p., a preto je dovolanie proti tomuto potvrdzujúcemu uzneseniu odvolacieho súdu neprípustné.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p., dovolací súd sa ďalej zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. Pre záver o prípustnosti dovolania v zmysle § 237 O.s.p. ale nie je významný subjektívny názor účastníka konania tvrdiaceho, že došlo k vade vymenovanej v tomto ustanovení; rozhodujúcim je, že k tejto procesnej vade skutočne došlo.

Dovolateľ vo svojom dovolaní nenamietal vady konania podľa § 237 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. a ich existenciu nezistil ani dovolací súd.

Dovolateľ v dovolaní výslovne namietal, že v konaní došlo k vade v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. So zreteľom na tieto tvrdenia sa Najvyšší súd Slovenskej republiky osobitne zameril na otázku opodstatnenosti tohto tvrdenia, že v prejednáwanej veci bola účastníkovi súdom odňatá možnosť pred ním konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

Odňatím možnosti konať sa v zmysle uvedeného ustanovenia rozumie taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Odňatie možnosti konať pred súdom dovolateľ odôvodnil jeho nesúhlasom s rozhodnutím odvolacieho súdu a jeho odôvodnením, ktoré je v rozpore s nariadením č. 861/2007 ako prioritným v danej veci a O.s.p. ako subsidiárnym právnym predpisom. Dovolací súd zdôrazňuje, že v prejednáwanej veci nebola účastníkovi súdom odňatá možnosť pred ním konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.). Správnosť právnych záverov nie je právne relevantná, lebo prípadné nesprávne právne posúdenie veci prípustnosť dovolania nezakladá. Skutočnosť, že účastník má odlišný názor, než konajúce súdy, bez ďalšieho nezakladá a nedokazuje ním tvrdenú vadu v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.

Pokiaľ dovolateľ svoje dovolanie odôvodnil tým, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, a že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (priorita nariadenia č. 861/2007 a subsidiarita O.s.p.), treba uviesť, že inú procesnú vadu (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) považuje Občiansky súdny poriadok za prípustný dovolací dôvod (ktorý možno uplatniť vtedy, ak je dovolanie prípustné); samotná táto vada ale prípustnosť dovolania nezakladá. Rovnako nesprávne

právne posúdenie veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.) je prípustným dovolacím dôvodom (ktorý možno uplatniť vtedy, ak je dovolanie prípustné), samo nesprávne právne posúdenie veci ale prípustnosť dovolania nezakladá. Dovolanie je v ustanoveniach Občianskeho súdneho poriadku upravené ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorý nemožno podať proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu; pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky prípustnosti dovolania, nemožno napadnuté rozhodnutie podrobiť vecnému preskúmvaniu, a preto ani zohľadniť prípadné vecné nesprávnosti rozhodnutia.

Zhrnúc vyššie uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že v danom prípade dovolanie nie je podľa § 239 O.s.p. prípustné a neboli zistené (ani tvrdené) vady konania v zmysle § 237 O.s.p. aj so zreteľom na dovolateľom poukazovanú vec vedenú pred Súdny dvorom Európskej únie C-470/12, ktorá podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky neriešila obdobný konflikt, ale prejudiciálne otázky týkajúce sa výkladu článkov 6 a 8 smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách v spojení s článkami 38 a 47 Charty základných práv Európskej únie iniciované v rámci exekúcie na základe rozhodcovského rozsudku, čo nie je daný prípad. Na základe toho Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu v súlade s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol.

Žalobca nebol v dovolacom konaní úspešný. Právo na náhradu trov dovolacieho konania vzniklo len úspešnému žalovanému, resp. vedľajšiemu účastníkovi na jeho strane, stojacim na opačnej strane v spore (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.); dovolací súd im ale nepriznal náhradu trov dovolacieho konania, lebo nepodali návrh na rozhodnutie o priznaní tejto náhrady (§ 243b ods. 5 veta prvá O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. júna 2015

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová

JUDr. Viera Petříková, v.r.

predsedníčka senátu